

I. Tổng hội thành lập, sự xuất hiện của một sức mạnh mới

Sự ra đời của Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris đã đánh dấu một hiện tượng rất mới: lần đầu tiên một tổ chức tranh đấu lấy quần chúng làm nền tảng của phe quốc-gia xuất hiện tại hải ngoại.

Trước đó, tổ chức Cộng Sản hoàn toàn tự do thao túng môi trường chánh trị tại Pháp nói riêng và Âu Châu nói chung. Họ không gặp một trở ngại đáng kể, một vài nhóm quốc gia lẻ tẻ năm ba người không những không ngăn chặn được họ mà còn gián tiếp trợ lực cho họ qua những hành động và lập trường vừa ấu trĩ vừa đáng ghét, qua lối sống vừa trưởng giả vừa phản động.

Chúng ta đang ở năm 1960.

Bối cảnh lịch sử không thuận lợi cho hoạt động quốc đứng đắn. Những người đi du học ai cũng biết ít nhiều về Phan Bội Châu, Phan Châu Trinh, Hồ Chí Minh, Ngô Đình Diệm, v.v... tất cả đã đều "lê gót nơi quê người", tất cả đều nhờ những hoạt động ngoạn mục tại nước ngoài mà thành nổi tiếng, rồi thành anh hùng dân tộc hay nắm vận-mệnh quốc gia. Riêng về phe quốc gia, chúng ta chỉ được thấy những nhân vật du học ngoại quốc về nước làm Bộ Trưởng, Thủ tướng. Bởi vậy, những sinh viên du học, cũng như những nhân sĩ lưu vong, hoặc là không có ý thức chánh trị

gì hết hoặc là tự cho mình một sứ mệnh quá lớn đối với khả năng và tài đức của mình. Do đó, không ai chú trọng đến việc thành lập một tổ chức đấu tranh quần chúng, và nếu có nghĩ đến thì cũng không cho mình là thành phần quần chúng mà lại dành vai trò lãnh tụ. Ai cũng muốn trước hết tạo một danh tiếng cho cá nhân mình.

Trong tình trạng sa đọa tinh thần trầm trọng đó, tổ chức Cộng Sản có đủ ưu thế. Trước hết, họ đã đấu tranh, đã thành công, đã có quy củ, có tổ chức hẳn hoi, ai gia nhập đoàn thể họ phải bắt đầu từ hạ tầng cơ sở, làm cán bộ tay chân rồi dần dần mà lên. Do đó, họ có cả tướng lẫn quân, nghĩa là có quần chúng chứ không phải như phe quốc gia chỉ có tướng, phần lớn là tướng giả.

Hai nữa, Cộng Sản có hào quang kháng chiến, có trận Điện Biên Phủ, nghĩa là có nhiều điều kiện để thu hút quần chúng. Những người không theo họ lúc đó đa số là những phân tử trưởng giả phản động hay nhất sợ trước đe dọa mất học bổng, thông hành, những người quốc gia chân chính chống cộng vì lý tưởng là một thiểu số nhỏ nhoi.

Một Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Pháp ra đời năm 1960. Tổng Hội này do một số sinh viên thân Ngô Đình Diệm lãnh đạo, với sự cộng tác của một vài sinh viên quốc gia đứng đắn nhưng khả năng kém cỏi. Tổng Hội này chẳng làm được gì ra

hồn. Thành tích vận động quần chúng của họ không hơn một vài đêm nhảy đầm. Thành tích chánh trị của họ không hơn một vài cuộc tiếp kiến các bộ trưởng của Ngô Đình Diệm. Lập trường chánh trị của họ chỉ là một số luận điệu cũ rích nghe cũng thấy ngượng. Tác phong của những người chủ xướng cũng chẳng có gì đáng khen.

Họ tàn lụi đi rất mau chóng, và hoàn toàn bị đào thải với chế độ Ngô Đình Diệm.

Hiện tượng đáng kể lúc đó là sự thành lập của nhóm Tự Lập (tên chính là nhóm sinh viên Tương Thân) do bác sĩ Lê Văn Hùng lãnh đạo. Ông Hùng, nhờ nếp sống giản dị, nhờ tác phong đứng đắn, nhờ ý thức hoạt động lành mạnh đã quy tụ được một số sinh viên khá đông đảo. Nhóm Tự Lập đã trở thành một trở ngại lớn cho Cộng Sản và bị Cộng Sản thường xuyên đả kích.

Nhóm Tự Lập đã đóng vai trò chủ chốt trong việc thành lập Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris của chúng ta ngày nay, mặc dầu họ không phải là yếu tố thành công của Tổng Hội.

Nhóm Tự Lập chủ trương thành lập một Tổng Hội của tất cả mọi khuynh hướng trong đó dĩ nhiên hai lực lượng chính là Tự Lập và Cộng Sản, và Tự Lập cố gắng đấu tranh để nắm ưu thế. Phải nhìn nhận là nhóm Tự Lập hành động rất có kỷ luật và phương pháp, do đó họ đã ngăn chặn

được phe Cộng Sản.

Một cuộc xung đột sôi nổi diễn ra lúc đó giữa hai phe, và dĩ nhiên việc thành lập Tổng Hội đi vào chỗ bế tắc. Cuộc họp nào cũng gay gắt, cũng cãi vã om xòm và cuối cùng ai cũng bất mãn. Phe Cộng Sản chỉ muốn như vậy, đảng nào họ cũng có đoàn thể của họ rồi, mục đích của họ là ngăn cản sự thành lập của một đoàn thể mới mà họ hoàn toàn không kiểm soát được.

Cuối cùng, phần nộ trước thái độ phá hoại của Cộng Sản, một số sinh viên quốc gia đã liều lĩnh chặn cửa không cho phe Cộng Sản vào phòng họp, vì thế một Ủy Ban Lâm Thời Tổng Hội Sinh Viên đã ra đời phần lớn là những người của Tự Lập. Sở dĩ Cộng Sản thất bại hôm đó là vì họ bị bất-ngờ, họ đã quá quen với các buổi họp không kết quả và đã rút kết luận là chỉ cần hai ba chục người lớn mồm là đủ phá vỡ một buổi họp. Hôm đó chính vì đến ít mà họ đã không dám dùng võ lực để xông vào.

Nhưng đến đây, nhóm Tự Lập đi vào một sai lầm chiến lược to lớn : mặc dầu họ đã nắm được Ủy Ban Lâm Thời nhờ trục xuất Cộng sản, họ không dứt tình được với Cộng Sản và vẫn chủ trương thành lập một Tổng Hội rộng lớn bao gồm cả Cộng Sản. Dĩ nhiên, họ bị Cộng Sản tẩy chay nhưng họ vẫn không đủ sáng suốt sửa đổi đường lối. Thay vì giữ vai trò lãnh đạo phong trào Quốc Gia, một vai trò mà họ có thể đóng được, Tự Lập có tham vọng lãnh đạo tất cả.

Tham vọng này buộc nhóm Tự Lập giữ một thái độ không dứt khoát với Cộng Sản, đưa họ vào một bế tắc về đường lối với những lập luận càng ngày càng lúng túng không thỏa mãn được ai, ngay cả trong lòng Tự Lập, do đó chính nhóm Tự Lập cũng đã rạn nứt từ nội bộ. Lực lượng họ hao tổn dần, cuối cùng chỉ còn lại vài "lý thuyết gia" không nắm vững vấn đề với năm ba người ở

lại vì tình bạn.

Trong lúc Cộng Sản và Tự Lập đụng độ dữ dội, một lực lượng quốc gia mới mẻ được thành lập : lực lượng của những sinh viên trẻ, mới từ Việt Nam qua. Lực lượng này thường được gọi là nhóm "prépa" vì lý do nhóm không có tên và do những người học dự bị thi vào các trường kỹ sư lãnh đạo.

Tuổi trẻ giản dị nên anh em đồng ý với nhau rất dễ dàng. Lập trường của anh em không bao giờ có bàn cãi về đường lối chính trị. Nhóm bành trướng rất nhanh, và có thể nói là ngay lúc Tự Lập lên cao nhất, lúc thành lập Ủy Ban Lâm Thời, nhóm Prépa cũng đã mạnh hơn nhóm Tự Lập và việc trục xuất Cộng Sản ra khỏi phòng họp để Ủy Ban Lâm Thời ra đời cũng có bàn tay của họ nhúng vào. Tuy vậy, anh em cố hết sức để không xuất hiện như một lực lượng, thỉnh thoảng họ tiếp tay cho nhóm Tự Lập nhưng sau đó lại lặn sâu ngay.

Anh em dự định sẽ nắm Tổng Hội và biến nó thành một đoàn thể quốc gia quần chúng, giản dị với sứ mệnh khiêm nhường là chống cộng tại Pháp như những dân vệ giữ gìn một thôn xã. Anh em dự định ngay từ lúc đầu sẽ loại dần các lý thuyết gia, các chánh trị gia tự cho mình sứ mệnh trọng đại muốn dùng Tổng Hội làm bàn đạp tiến thân. Anh em muốn đóng vai trò công dân.

Từ năm 1962 cho đến năm 1965, nhóm không xuất hiện vì hai lý do :

1. Đường lối chưa được vững vàng, kinh nghiệm đấu tranh chưa có.
2. Phần lớn những cán bộ xuất sắc đều đương học Math Sup. hay Math Spéc. và ở nội trú không có thì giờ hoạt động.

Để chuẩn bị cho ngày "nắm Tổng Hội", anh em học tập rất hăng hái về mọi vấn đề lịch sử, chánh trị, phương pháp hoạt động, đồng thời theo dõi cuộc tranh chấp

giữa Cộng Sản và Tự Lập để rút kinh nghiệm .

Năm 1964, lúc Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris chính thức ra đời với một Ban Chấp Hành vá vúi, anh em hầu như đã thành lực lượng duy nhất trước mặt Cộng Sản rồi, dầu vậy nhóm nhất định chuẩn bị thêm một năm nữa.

Năm 1965, nhóm nắm Tổng Hội một cách dễ dàng và Tổng Hội biến thành một đoàn thể công dân, với một sứ mạng đơn giản là chống tuyên truyền Cộng Sản hải ngoại, với những cán bộ không một chủ ý cá nhân nào trong đầu.

Lần đầu tiên, một đoàn thể quần chúng quốc gia xuất hiện. Tinh thần độ, anh em bao giờ cũng gìn giữ. Tổng Hội không còn là bàn đạp tiến thân của một số người tham vọng nữa. Nó thành dụng cụ đấu tranh của công dân Việt Nam Cộng Hòa tại Pháp, trong khuôn khổ lớn của cuộc đấu tranh chống chế độ Cộng Sản của nhân dân Việt Nam.

Lập trường đó vẫn là lập trường của Tổng Hội hôm nay và sẽ còn là lập trường của Tổng Hội ngày mai.

II. Mười năm đấu-tranh chánh-trị

Như phần trước đã trình bày, cuộc tranh đấu chính trị của Tổng Hội không diễn ra dưới danh nghĩa chính thức Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris. Trong những năm Tổng Hội không có thái độ chính trị sáng sủa, một lực lượng nòng cốt của Tổng Hội được chuẩn bị và từ cuối năm 1965, Tổng Hội công nhiên tự nhận định như một đoàn thể quần chúng quốc gia.

Trước năm 65, dữ kiện chính trị tại Pháp như sau:

- sự hiện diện của một lực lượng Cộng Sản hùng mạnh, với luận điệu tuyên truyền "chống Mỹ cứu

nước" rất ăn khách.

- trước mặt họ, là nhóm Tự Lập, một nhóm quốc gia lưng chừng, hổ thẹn vì mình là quốc gia, không giám dứt khoát đường lối.
- một vài phân tử trưởng giả, phản động, tham vọng, chỉ được coi là "quốc gia" vì lập trường phản động của họ.

Trước hoàn cảnh ấy, công việc đầu tiên là tạo một nòng cốt quốc gia. Nòng cốt này đã được thành lập và chuẩn bị trong hơn ba năm trời. Kể từ ngày 1/11/1965, Tổng Hội đi vào một chiều hướng mới cho tới ngày nay.

Có thể nói những năm 63, 64, 65 là những năm quan trọng nhất của phong trào quốc gia. Nhờ những năm chuẩn bị đó mà chúng ta đã đào tạo được một số đông đảo cán bộ để gìn giữ phong trào trong nhiều năm.

Điều ngạc nhiên nhất là hai lực lượng Cộng Sản và Tự Lập đều không ngờ, mặc dầu lực lượng quốc gia được thành lập một cách rất công khai. Nhóm Tự Lập không ngờ là sau này họ bị đào thải rất nhanh chóng. Cộng Sản cũng không ý thức được sự chối dạy của một lớp người quốc gia mới. Cho tới năm 68, lúc mà Tự Lập hầu như đã tan rã rồi, Cộng sản vẫn còn cho là Tổng Hội do Tự Lập lãnh đạo, các truyền đơn của họ vẫn còn chú trọng đả kích nhóm Tự Lập. Có lẽ chỉ tới năm 68, Cộng Sản mới biết họ lầm.

1965 - 1966 : Năm chuyển hướng của Tổng Hội

Trong năm này, mục tiêu chính của Tổng Hội là củng cố về phương diện chính trị. Ban Chấp Hành đã có một thái độ vô cùng mềm dẻo và cởi mở. Thay vì khai chiến với nhóm Tự Lập như một số sinh viên nóng nảy đòi hỏi, Ban Chấp Hành đã chủ trương hợp tác thành thực với nhóm Tự Lập vì nhận định họ cũng là người chống Cộng. Nhóm Tự Lập ngược lại cũng tiếp tay đắc lực với Ban Chấp Hành.

Nhận định của Ban Chấp Hành là nhóm Tự Lập trước sau cũng tan vì nền tảng không vững. Nhận định quả không sai, nhiều người trong nhóm Tự Lập sau này đã bỏ nhóm để trở thành những người quốc gia dám nói dám làm.

Lực lượng Tổng Hội lên và gây tin tưởng nên các nhóm quốc gia riêng rẽ như phong trào Sinh Viên Quốc Gia, Hội Trường Luật, Hội Trường Chính Trị đã tự động hủy thế, tập trung cố gắng trong lòng Tổng Hội.

Ba cư xá Đông Dương (bây giờ là Đông Nam Á), Pháp Việt, Lutèce (bây giờ là Đất Việt) cũng tự coi là thành viên của Tổng Hội và bỏ hết mọi hoạt động chính trị riêng rẽ để hỗ trợ hoạt động chánh trị của Tổng Hội.

Tinh thần đoàn kết và lòng tin tưởng lẫn nhau lên rất cao. Tổng Hội đã không bị cuộc khủng hoảng Phật Giáo miền Trung làm lay động.

Cuộc hội thảo "Thanh Niên và Thời Đại" diễn ra trong ba tuần liền đã đạt được kết quả tốt đẹp hơn dự định. Nó đã đánh dấu một sinh hoạt chính trị mới trong phong trào. Mọi thắc mắc, mọi lập trường đều được mổ xẻ và tinh thần nhất trí đã tiến một bước dài.

Cũng năm đó, Tổng Hội thách thức UNEF mở cuộc tranh luận công khai nhân dịp tuần lễ V.N. do UNEF tổ chức để ủng hộ V.C., UNEF tháo chạy, lòng tin tưởng của anh em sinh viên quốc gia cũng lên.

Tổng Hội tham dự hai cuộc thảo luận của trung tâm văn hóa quốc tế với phát biểu đặc sắc và tiến bộ, đồng thời bắt liên lạc thường xuyên với các đoàn thể sinh viên Pháp và ngoại quốc khác. Sinh viên Pháp và ngoại quốc bắt đầu ý thức sự hiện diện của một lực lượng sinh viên quốc gia tiên bộ.

Ý thức quốc gia dần dần được

bộc lộ rõ rệt qua Tổng Hội. Ý thức đó từ chối thẳng thắn chủ nghĩa sa đọa Cộng Sản, chấp nhận sự can thiệp của Hoa Kỳ như một giải pháp cứu nguy ngắn hạn, chủ trương củng cố, xây dựng chánh thể V.N.C.H. mỗi ngày một lành mạnh, đi tới độc lập hoàn toàn với thế giới nói chung và Hoa Kỳ nói riêng.

Ý thức đó chủ tịch Tổng Hội đã nói với sinh viên Hoa Kỳ qua cuộc phỏng vấn vô tuyến truyền hình CBS: "Chúng tôi cần người Mỹ trong lúc này để chống cộng nhưng chúng tôi sẽ không chấp nhận sự kiện này trong tương lai."

Nói chung, từ năm 65, Tổng Hội đã xuất hiện như đoàn thể của những người quốc gia không mặc cảm, hãnh diện vì lập trường quốc gia của mình và tin tưởng tuyệt đối vào tương lai.

Cũng cần nói lên một khó khăn năm 66. Thái độ độc lập và thẳng thắn của Tổng Hội đã làm ông Tổng Lãnh Sự VNCH bất bình đi đến quyết định đuổi Tổng Hội ra khỏi trụ sở 80 đường Monge, nhưng ông Tổng Lãnh Sự đã bị triệu hồi trước ngày của tối hậu thư ông gửi cho Ban Chấp Hành.

1966-1967. Sự trưởng thành của Tổng Hội

Ban chấp hành kế tiếp tự cho mình sứ mệnh củng cố nền tảng Tổng Hội. Vấn đề quản trị Tổng Hội được đặt nặng hơn. Về mặt chánh trị, đường lối vẫn như năm trước, những buổi học tập được tổ chức thường xuyên mỗi tuần nhằm mục đích đào tạo cán bộ nòng cốt. Số cán bộ tăng gấp đôi và tâm hoạt động bắt đầu lan ra các tỉnh. Nhờ tiền lời đêm Tết, Tổng Hội đã có phương tiện gửi cán bộ đi các tỉnh, thảo luận, thúc đẩy tinh thần đấu tranh của các ái hữu.

Trong năm này, một cuộc thảo luận về Hiến Pháp Việt Nam Cộng Hòa giữa đại diện Tổng Hội, đại diện Tự Lập, một đại

diện nhân sĩ lưu vong và một đại diện nghiệp đoàn Việt Nam đã một lần nữa đánh dấu sự trưởng thành của ý thức quốc gia.

Tiếp tục phát huy lập trường quốc gia tiến bộ do Tổng Hội đề xướng, Ban Chấp Hành đề nghị với nhóm chính trị thảo luận công khai với mục đích đập tan các huyền thoại về các chánh trị gia lưu vong, nhưng tất cả đều từ chối vì thật ra lập trường họ không có gì vững vàng.

Tổng Hội cũng đã lộ bịch hóa cuộc vận động của một số trí thức lưu vong muốn lập chính phủ ma, khiến họ phải bỏ cuộc "đại hội" tại Hotel Lutecia.

Ban chấp hành tuyên bố công khai sẵn sàng tranh luận với đại diện Cộng Sản về mọi vấn đề nhưng không có hồi âm. Nói chung trong năm 67, Tổng Hội đã thành một đoàn thể quần chúng đấu tranh hùng hậu, có lực lượng mạnh và lập trường sắc bén.

1967-1968. Đấu tranh trên bình diện Âu Châu

Tổng Hội đã mạnh, nền tảng Paris đã vững vàng, hỗ trợ tại các tỉnh cũng đầy đủ, cố gắng bắt đầu đi lên bình diện Âu Châu, mặc dầu nòng cốt cán bộ tại Paris được tuyên-huấn ráo riết.

Cuộc thảo luận sôi nổi "Việt Nam những ngày sắp tới" giữa đại diện Tổng Hội và đại diện Tự Lập đã là hồi chuông vĩnh biệt của nhóm Tự Lập. Tổng Hội từ đây hoàn toàn chỉ đạo các lực-lượng không Cộng Sản, qui tụ lại thành một lực lượng duy-nhất : Tổng Hội.

Tết Mậu Thân với cuộc tấn công lên lút và hèn nhát của CS đã đưa phong trào lên cao độ. Trước thái độ nham nhở ăn mừng chiến thắng của Cộng sản, Tổng Hội đã thúc đẩy mạnh hoạt động trên hai mặt :

A/ Quyền tiền trợ giúp đồng bào trong nước, vừa giúp phần nào đồng bào vừa nói lên sự tàn phá

của chiến tranh do CS gây ra.

B/ Bể gậy tuyên truyền Cộng Sản, phân tích ý nghĩa cuộc tổng tấn công, bộc lộ sự suy đồi về quân sự của CS song song với bế tắc về đường lối.

Cố gắng trên mức độ Âu Châu đã đưa lại một kết quả mỹ mãn cuộc mít-tinh 5/7/68 với gần 2000 kiều bào tại Âu Châu, lần đầu tiên nói chung một tiếng nói quốc gia tiến bộ yêu nước, chống ngoại nhập, chống CS đòi truy. Cuộc mít-tinh đã là một dịp để người quốc gia vững thêm niềm tin, trút bỏ những mặc cảm cuối cùng, mọi người quốc gia từ đây vững tin chúng ta chống cộng vì Cộng Sản là một chủ nghĩa dỏ, lỗi thời, mù quáng vì mục đích của ta theo đuổi đúng hơn, cao hơn hợp với đà tiến hoá của nhân loại hơn.

Những cố gắng hoạt động và rèn luyện đã thành công vì từ đây chúng ta có thể chống cộng một cách tin tưởng, một cách khinh bỉ. Mặc cảm đã hết, hoàn toàn hết !

Điều đáng để ý là trước đó vài tuần phe CS cũng có tổ chức một cuộc mít-tinh với các lãnh tụ cao cấp của họ ở trên diễn đàn : Xuân Thủy, Lê Đức Thọ, Mai Văn Bộ, Nguyễn Thị Bình nhưng họ đã thất bại vì người tham dự không quá 500 lại toàn ông già bà cả đi nghe nhạc vì có chương trình văn nghệ. Thật là thiếu não.

Chúng ta đã vượt xa lực lượng CS. Cũng chính vì vậy mà bắt đầu từ năm 68, Tổng Hội bắt đầu phải đối phó với một chiến thuật mới của Cộng Sản Việt Nam tại Pháp : dùng các tổ chức thân cộng Pháp để tấn công Tổng Hội. Chúng ta đều nhớ vụ tấn công nhà Đông Dương, các biểu tình tại Cité Universitaire, vụ Antony. Vụ nào cũng như vụ nào, hai ba chục tên Việt Cộng mặt mày lơ láo đi sau cả mấy trăm tên du đảng người Pháp, Á Rập, người Phi Châu mang gậy gộc hung hăng gây hấn. Trước mặt họ là những sinh viên VN yêu nước can đảm đối phó.

Còn bao nhiêu vụ lẻ tẻ nữa, một số bạn chúng ta phải vào nhà thương điều trị, nhưng tinh thần vẫn còn vẹn nguyên.

Ban Chấp Hành đã cố giữ thái độ bình tĩnh, ôn hòa, không nổi nóng trước những khiêu khích ấy. Trong một vài dịp chúng ta đã bắt buộc phải trả đũa để dẫn mặt bọn côn đồ, nhưng lập trường của chúng ta không lúc nào không hòa nhã, đứng đắn.

Tập quán ươn hèn của CS đem ngoại quốc đánh anh em VN mãi tới gần đây mới thấy hết. Không biết là do CS đã đổi hướng hay vì bọn côn đồ ngoại quốc đã hết hồn sau vụ Grenoble ?

Cũng trong năm 1968, trước dấu hỏi lớn lao của lịch sử, Liên Minh Công Nhân và Sinh Viên Việt Nam tại Âu Châu ra đời. Sự thành lập của Liên Minh có mục đích tạo một dụng cụ đấu tranh đặc biệt phòng ngừa trường hợp đấu tranh chánh trị Quốc Cộng thay thế cho đấu tranh võ trang. Tới năm 1971, khi mọi phân tích chính trị đều đưa tới kết-luận là sẽ không có một giai đoạn đấu tranh mạnh mẽ thuần túy chánh trị, Liên Minh tự quyết định giải tán. Tổng Hội lấy lại vai trò đấu tranh trường kỳ.

Cũng trong năm 68, tờ "Đây Sinh Viên" ra đời. Tờ báo này ra hai tuần một lần với mục đích hoàn toàn chánh trị. Nhóm Đây Sinh Viên là nòng cốt lãnh đạo Tổng Hội Nhận định của chúng ta lúc đó cho thấy sự cần thiết của một nòng cốt thường trực hỗ trợ và dẫn đạo các Ban Chấp Hành thay đổi hàng năm để đối phó với đảng Cộng Sản. Tờ Đây Sinh Viên ngừng sau khi ra được 45 số.

1968-1973

Bốn Ban Chấp Hành (và một ban xử lý thường vụ) từ cuối năm 68 trở đi, trên đường đã vạch sẵn, liên tục cố gắng trau dồi và phát huy lập trường quốc gia tiến bộ.

Sự liên tục này nói lên tính cách bền vững của Tổng Hội. Tuy nhiên, ta cũng phải nhìn nhận rằng dần dần những hoạt động ái hữu như Đại Hội Thể Thao, đêm Tết bắt đầu chiếm nhiều thì giờ. Mặt khác đường lối quốc gia đã vững, chỗ đứng của VNCH đã mạnh khiến cho điều học tập, rèn luyện không còn là ưu tư số một nữa. Tổng Hội biến thành hội sinh viên của một quốc gia mà số phận không bị đe dọa nữa, cố gắng chính trị tuy vẫn mạnh, nhưng chỗ đứng của các hoạt động hiếu hỉ, thân thiện quan trọng hơn trước.

Trong những năm này, ta có thể kể :

- Biểu tình tại hội trường Kléber trong ngày khai mạc hội nghị bốn phái đoàn.

- Thảo luận giữa đại diện Tổng Hội và Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn về các vụ xuống đường tại Sài Gòn.

- Biểu tình chiếm cứ tòa Tổng Lãnh Sự. Tổng Hội đánh điện cho Tổng Thống, Thủ Tướng, chủ tịch hai viện lập pháp đòi trả tự do cho các sinh viên bị bắt giữ.

- Trong kỳ đại hội sinh viên tháng 12/69, nhóm Hướng Về Đất Việt bị công khai lên án, Tổng Hội dứt khoát thái độ với một nhóm thiên cộng hoạt động trong hàng ngũ quốc gia.

Nói tới nhóm Hướng Về Đất Việt, thiết tưởng cũng nên nhắc lại quá khứ. Thành lập từ năm 65, nhóm này do sự kết hợp của một số Tự Lập ly khai và một số sinh viên không muốn hoạt động ra mặt, mặc dầu tiếp tay khá đắc lực cho Tổng Hội. Họ là một nhóm quốc gia với hoài bão tìm một lập trường quốc gia tiến bộ. Các Ban Chấp Hành đều không thấy gì trở ngại với sự hiện diện của họ. Trái lại, trong mỗi Ban Chấp Hành đều có sự hiện diện của một hay hai người trong nhóm HVĐV. Sự chuyển hướng của họ bắt đầu từ Tết Mậu Thân. Trước cuộc tấn công dữ dội của CS, họ hoảng sợ (mẫu số chung của những người trong nhóm HVĐV

là nhát sợ) và bắt đầu dọn đường thân thiện với CS.

Tổng Hội đã nghiêm khắc cảnh cáo họ. Một cuộc đả thông đã diễn ra giữa các đại diện HVĐV và nhóm Đây Sinh Viên, nòng cốt lãnh đạo Tổng Hội lúc đó, và đã đi đến thỏa hiệp. Nhưng rồi HVĐV vẫn tiếp tục lập trường bại trận và phản bội của họ, Tổng Hội đi đến kết luận phải loại trừ nhóm HVĐV. Chiến thuật loại trừ gồm hai giai đoạn :

- Trước hết cảnh giác các hội viên Tổng Hội một cách kín đáo giải thích thái độ của nhóm HVĐV trong môi trường Tổng Hội, ngăn chặn hoạt động của họ.

- Sau cùng, bắt đầu từ đại hội tháng 12/69 trở đi, khi thấy chuẩn bị đã đầy đủ, Tổng Hội công khai lên án.

Từ đó, nhóm HVĐV tàn lụi hẳn đi, bây giờ đa số người theo đã bỏ nhóm. Một hai người còn lại bị CS thu hút.

Cũng nên nói đến hai trại hè về VN. Hai trại này, tuy nằm trong khuôn khổ sinh hoạt ái hữu sẽ nói ở phần sau, nhưng cũng có ảnh hưởng chính trị đáng kể. Một số sinh viên từ trước không mấy đấu tranh, sau khi về thăm quê hương, đã trở thành cán bộ đã lực.

Cũng không nên quên các buổi nói chuyện do Tổng Hội tổ chức, với sự tham dự của các nhân vật quan trọng trong cũng như ngoài chánh quyền và cuộc biểu tình trong ngày ký hiệp định Paris với sự tham gia của hơn hai trăm sinh viên từ khắp địa điểm Âu Châu.

Biến cố quan trọng nhất của những năm này có lẽ là cuộc mít tinh 14/5/72 tố cáo cuộc xâm lược của quân lực Hà Nội. Sinh viên Việt kiều tại Âu Châu một lần nữa chúng tỏ sự ràng buộc tha thiết với quê hương và chánh nghĩa quốc gia. Khả năng động viên dư luận của Tổng Hội còn nguyên vẹn.

1973-1974. Một sinh khí mới

Năm 1974 đánh dấu mười năm đấu tranh của Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris. Một Ban Chấp Hành mới đông đảo và trẻ trung nắm vận mệnh Tổng Hội. Họ là những người xấp xỉ đôi mươi đầy lý tưởng và nhiệt huyết. Khi Tổng Hội được thành lập cũng như trong những ngày đấu tranh khó khăn nhất của Tổng Hội, họ còn để chỏm hoặc đang mài đũa quần trong các trường trung học VN. Hôm nay họ lãnh đạo Tổng Hội.

Khẩu hiệu của những người này là "Mười năm mạnh tiến". Họ muốn tiến mạnh trong sự liên tục, họ muốn tận dụng mọi tiềm năng cũ mới của Tổng Hội. Chương trình của họ nhằm dành ưu tiên cho đấu tranh chánh trị. Họ là một bước tiến, một luồng sinh khí mới của Tổng Hội và của phong trào quần chúng quốc gia hải ngoại.

Tóm lại, mười năm đấu tranh chánh trị của Tổng Hội là mười năm phấn đấu kiên nhẫn, mềm dẻo và can trường. Trước tổ chức chặt chẽ và dồi dào phương tiện của CS, chúng ta đã biết chống trả một cách khoa học và hữu hiệu. Trước chủ trương làm lẫn của nhóm Tự Lập, chúng ta đã có đủ kiên nhẫn với lòng tin là lập trường thực tế và tích cực sẽ thắng lợi và chúng ta không làm. Trước sự phản bội của HVĐV, chúng ta cũng đã biết đối phó một cách có phương pháp. Chúng ta luôn luôn biết dằn nóng nảy để không vì giận con cá mà đập bể bình.

Và Tổng Hội cứ tiến, vượt qua mọi trở ngại, mỗi ngày thêm sức mạnh, thêm đoàn kết.

Lịch sử của Tổng Hội là một phần lịch sử của một thế hệ mới mạnh dạn và hướng thượng. Trong những năm đen tối nhất của lịch sử, chúng ta đã can đảm từ bỏ lập luận có sẵn, những khẩu hiệu dè dặt, những thái độ đi theo thời trang. Chúng ta đã bất chấp dư luận Âu Châu bị tuyên truyền CS mê hoặc, chúng ta đã chấp

nhận sự thù ghét của một số đồng bào đơn sơ bị CS lừa bịp. Chúng ta đã kiên cường chống trả lại cả một tổ chức CS quốc tế mà tổ chức CS Việt Nam tại Pháp trong lúc suy tàn, dựa vào để đàn áp chúng ta. Chúng ta trước mọi trở ngại đã kiên trì phấn đấu cho một lý tưởng mà chúng ta thấy phù hợp với tiền đồ dân tộc.

Hiện tại đã cho chúng tỏ chúng ta đúng.

Tương lai sẽ chứng tỏ chúng ta hoàn toàn đúng.

III. Mười năm sinh-hoạt

Mười năm sinh hoạt sinh viên của Tổng Hội là mười năm tương trợ sinh viên qua các lớp học, các buổi tiếp rước sinh viên mới sang, những buổi thăm sinh viên tại các bệnh xá, các cuộc can thiệp giúp các sinh viên bị khó khăn về học bổng, chuyển ngân hay thông hành v.v...

Mười năm đó cũng là các buổi học tập chung với nhau tới hai ba giờ sáng, những cuộc cãi cọ gay gắt, những tiếng cười hồn nhiên sau lúc cảm thông.

Mười năm đó cũng là mười Đêm Tết, mười cái Trại Hè, bốn Đêm Hè, mười cái Đại Hội Thể Thao, hai Đêm Văn Nghệ cứu trợ đồng bào quốc nội. Tóm lại, đó là mười năm của thân ái, một thân

ái làm nền tảng cho đấu tranh chính trị.

Các Đêm Tết

Đêm Tết đầu tiên làm tại Cité Universitaire, với hơn ngàn người tham dự. Tuy không đồ sộ như những năm về sau, đêm Tết này đã mở đầu và đặt nền tảng cho sinh hoạt văn nghệ của Tổng Hội.

Các đêm Tết sau làm tại nhà Maubert Mutualité với sắp sỉ ba ngàn kiều bào tham dự. Từ năm năm nay, phòng lúc nào cũng chật cứng, chỗ ngồi hết mà chỗ đứng cũng không còn, kiều bào tới trễ phải đứng ngoài hành lang nghe âm thanh.

Đêm Tết nào cũng như đêm Tết nào. Từ hai tháng trước, anh em ráo riết chuẩn bị tại Viện Pháp Việt. Ban hợp ca năm nào cũng đồ sộ và ngoạn mục nhất đầu chỉ chiếm sân khấu chừng 15, 20 phút. Chuẩn bị hợp ca tốn kém nhất và cũng vui nhất. Các cô bao giờ cũng được ưu ái, mỗi năm một màu áo một kiểu khăn.

Chuẩn bị đêm Tết nào cũng là dịp để cãi vã, xô xát, và sau đó là những cái vỗ vai, bắt tay hòa giải vồn vã, những nụ cười hồn nhiên.

Hai trách nhiệm bạc bèo nhất của đêm Tết có lẽ là thủ công và ... ẩm thực. Anh nào bị đề cử vào ẩm thực cũng méo mặt, chề môi.

Hàng tuần phải mua cam quýt cho các "nghệ sĩ", sau một buổi tập dượt lại phải nhặt vỏ quét nhà. Năm nào người ta cũng gàn cổ kêu gào phải kỷ luật, phải vệ sinh không được ném vạt bừa bãi và năm nào người ta cũng hốt rác như thường lệ.

Ban thủ công may áo, làm nón, đeo kiếm gỗ, làm đèn-co, năm nào cũng làm việc liên tiếp mỗi ngày tới một hai giờ sáng. Năm nào cũng có kế-hoạch hoàn tất mọi trang bị trước một tuần nhưng năm nào cũng hoàn tất mọi công việc vài giờ trước khi trình diễn.

Những anh vụng về tay chân lại bị thêm giọng ống loa rí thì bị xung vào ban trật tự, dán bích chương và... ngồi bót cảnh sát.

Tết năm nào cũng như năm nào, có khác là ở chủ đề và kỹ-thuật mỗi năm mỗi tiến, phương tiện mỗi năm mỗi khác.

Năm đầu tiên 64 phải đi nhặt thùng rác vất đi ở mấy đống rác để đóng cũi cho Phi Khanh.

Năm 66, toàn ban tổ chức chỉ có một chiếc xe Dauphine chạy vài cây số lại nằm đường. Những người tham dự tổ chức Tết năm này hẳn chưa quên màn chuyên chở vật liệu. Năm đó trời rét ghê rợn, nhiệt độ xuống tới -15 độ trong một tuần-lễ liên. Phương tiện chuyên chở không có lại bị anh trưởng ban trang trí muốn làm lớn. Anh em phải lem nhem vác đồ tới nhà Mutualité từ 12 giờ trưa tới 7 giờ tối mới xong, có anh phải đi lại sáu bảy chuyến. Đường trơn vì tuyết cứng thành đá mà gió lại lạnh, có anh té chổng bốn vó lên trời, đèn-co bay cả sang bên kia đường.

Có năm máy ghi âm bị vật lộn thế nào không biết mà lúc đem tới ì ra không chạy. Bốn năm kỹ sư điện toán toát mồ hôi mà nó vẫn đình công. Khán giả thì đã đầy phòng rồi. Sau đó bỗng dừng nó chạy. Thật hết hồn! Từ đó mỗi năm anh em rút kinh nghiệm, năm nào cũng đem theo hai máy!

Có năm anh chủ tịch tới nơi tuyên bố mất diên văn, hai anh nhân viên trật tự đang gác bị triệu hồi tức khắc vào hội trường làm bồi bút !

Nói tới đêm Tết cũng không nên quên các chuyến đi tỉnh để giúp các ái hữu làm Tết, cũng như các đêm văn nghệ cư xá. Năm nào ban văn nghệ Tổng Hội cũng giữ vai trò đặc lực. Tại một cư xá, có một năm giữa lúc diễn kịch đến màn sụp lạc một "kịch sĩ mới vào nghề mắc cổ quá lũng thũng đi vào hậu trường, tội nghiệp cho "kịch sĩ" còn lại phải "cương" ầu ra, nhưng khán giả không biết !

Các đêm hè

Các đêm văn nghệ hè bây giờ không còn được tổ chức nữa vì nó làm giảm tỷ lệ thi đậu quá dễ sợ và phòng cũng không dễ tìm ngày giờ định cũng khó. Thay vào đó là các buổi văn nghệ nhỏ và thân mật.

Các đêm hè hầu hết được tổ chức tại Mairie 14è. Đêm hè nào cũng vui nhộn, không khí giản dị và cởi mở hơn đêm Tết. Nạn nhân chính của đêm hè là Ban Chấp Hành năm sau vì đêm hè nào cũng lỗ vốn.

Các trại hè

Trừ một năm bị bất ngờ giờ chót, năm nào trại hè cũng được tổ chức chu đáo.

Trại hè đầu tiên, 1964, được tổ chức tại Sète, trại hè năm sau tại Tây Ban Nha. Tây Ban Nha là xứ được ưu ái nhất vì về sau còn hai trại hè khác cũng ở Tây Ban Nha.

Trại hè "tốc-xích" nhất là trại 1966, tối nào cũng phải học tập chánh trị. Trại hè vui nhất là trại hè tại Ý năm 1968, trại hè tổ chức thành làng Giao Chỉ với đủ các viên chức làng, có thêm cả đài phát thanh Giao Chỉ. Các trại hè tại Pháp đều nặng phần học tập, các trại hè tại Tây Ban Nha êm đềm, nhàn hạ.

Sau cùng, hai trại hè quan trọng nhất (1971 và 1973) được tổ chức tại Việt Nam. Những ai không tham dự được đều tiếc ngẩn ngơ. Trong một tháng trời anh em sinh viên được thăm viếng toàn lãnh thổ. Từ sinh hoạt các trường đại học trong nước, đến các chiến địa điều tàn.

Các trại hè này đã là liều thuốc giải độc vô cùng hữu hiệu. Anh chị em đều thấy quê hương mình tuy tàn phá nhưng không đen tối và đời trụy như CS rêu rao. Và nhất là không đáng thất vọng chút nào. Anh em đều cảm thấy sức sống đang vươn lên của cả một dân tộc. Đặc biệt là trại hè 1973 là trại hè chung của sinh viên quốc ngoại và quốc nội, trại Nội Vòng Tay Lớn, sự trao đổi đã hết sức chân thành và sự cảm thông hoàn toàn giữa những đứa con Việt Nam ở nhà và đi du học. Các trại hè này đã là một chất xúc tác vô cùng mạnh mẽ cho phong trào hồi hương từ ba năm nay.

Các đại hội thể thao

Nói tới các đại hội thể thao, chúng ta phải vỗ tay tán thưởng ban thể thao. Tám lần đại hội là bảy lần Tổng Hội đoạt giải nhất về đội và một lần về hạng nhì. Tám lần đại hội cũng là tám nút thắt chặt tình thương yêu giữa sinh viên Việt Nam tại Âu Châu.

Các lớp kèm học

Các lớp học tương thân bây giờ đã tiến sang một giai đoạn khác, các giảng viên đến tận nhà sinh viên. Trong những năm đầu, các lớp học được tổ chức tại trụ sở, nhà Đông-Dương và Viện Pháp-Việt. Có khi trong một phòng có năm sáu lớp học về các môn khác nhau. Lớp học có kết quả mỹ mãn nhất là lớp học Y Khoa năm 1966, chín người trong số mười người theo học đã trúng cử. Lớp học hạnh phúc nhất là một lớp học về kinh tế. Thầy trò đã đoàn kết hết mình và bây giờ đã tạo được một học sinh tiểu học.

Các hoạt động tương ái

Những hoạt động tương ái như thăm sinh viên tại bệnh xá, thăm các trẻ em tàn tật sang điều trị, can thiệp giúp đỡ những sinh viên và kiều bào bị khó khăn về học bổng, chuyển ngân, thông hành năm nào cũng có. Một ý kiến đáng lớn dần là Tổng Hội đỡ đầu một trường tiểu học bên nhà, một ngày gần đây chắc sẽ thành hình. Ngoài ra, cũng không quên các công tác giúp sinh viên mới qua trong việc tiếp rước, cư trú, làm giấy tờ, v.v...

Một hiện tượng đáng để ý trong lòng Tổng Hội là hiện tượng "lá lành đùm lá rách", các sinh viên đã ra trường, đã đi làm và có chút tiền giúp đỡ các sinh viên còn đang học và lặn đạn về tài chánh.

Mười năm ích lợi cho tổ quốc ngày mai.

IV. Thành quả mười năm cho quê-hương

Trước lịch sử và dân tộc, trước hoàn cảnh đặc biệt của cuộc đấu tranh bảo vệ truyền thống dân tộc và gìn giữ tự do, trước đe dọa của CS chuyên chế và thoái hoá, với ý chí xây dựng dân chủ cho đất nước, với nguyên tắc tiến bộ của dân tộc, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris đã ra đời. Từ ngày đó Tổng Hội đã làm được gì cho quê hương ? Gây một ý thức hành động mới.

Đoạn tuyệt với lễ thói bệnh hoạn của quá khứ, Tổng Hội đã chủ xướng một ý thức và một quan niệm hành động mới. Quan niệm đó có thể vắn tắt vào khẩu hiệu sau đây : "Hãy tập làm những công dân tốt trước đã". Trong lúc làm việc với nhau, chúng ta đã phát huy được ý thức làm việc cho cộng đồng.

Chúng ta đem vào thực hành lời nói mà từ trước người ta nói nhưng không hiểu rõ ý nghĩa

"xây dựng hạ tầng cơ sở". Tổng Hội đã là một đoàn thể nền tảng, một đoàn thể của hạ tầng.

Trong bối cảnh Việt Nam, khi nhìn qua những đoàn thể thanh niên trong nước cũng như ngoài nước, với những thăng trầm những kết hợp, những tan rã thật mau chóng, chúng ta có thể có đôi chút thoả mãn. Chúng ta là một đoàn thể gặp khó khăn nhiều nhất, đứng ngay ngã ba tư tưởng thế giới, phải lấy những thái độ, những lập trường rõ rệt, phải hoà hợp với nhiều nhận định khác biệt nhiều rất mâu thuẫn. Vậy mà đoàn thể chúng ta vẫn vững, mỗi ngày một mạnh, mỗi ngày thêm gắn bó. Chúng ta có thể nói mà không hổ thẹn là chúng ta bên cạnh các đoàn thể thanh niên Việt Nam (và cả các đoàn thể thanh niên thế giới có đấu tranh chính trị) chúng ta đã phá mọi kỷ lục bền vững và đều đặn.

Đánh bại tổ chức Cộng Sản hải ngoại

Bất đầu từ số không, chúng ta đã thành hình, đã tiến lên đã chặn đứng và đẩy lui được cả một tổ chức Cộng Sản hải ngoại, có truyền thống và dồi dào phương tiện. Khi chúng ta thành lập, CS đã tiên liệu sự tan rã mau chóng của chúng ta. Nhưng họ đã lầm, chúng ta mỗi ngày thêm sức mạnh trong khi họ lùi dần.

Chúng ta đã vượt hẳn CS về mặt ý thức chính trị. Việc CS mới đây phải tháo chạy không dám tranh luận với chúng ta về một đề tài do họ chọn lựa là một bằng chứng cụ thể về sự thua kém tinh thần của họ trước chúng ta.

Chúng ta cũng có thể đo lường thành công của chúng ta khi chúng ta nhìn những người bạn trước đây theo CS bây giờ đã là những cán bộ đặc lực của Tổng Hội.

Chúng ta cũng có thể nhìn vào quyết định của chính phủ VNCH trước đây, chính phủ coi Pháp là nước nguy hiểm không dám gửi

sinh viên du học vì sợ họ bị CS tuyên truyền, bây giờ chính phủ không ngần ngại gửi sinh viên sang Pháp vì coi Pháp như một địa điểm chắc chắn.

Nhưng nhìn lại quá khứ chỉ để lấy khích lệ cho tương lai, chúng ta chớ nên tự cấp cho mình một chứng chỉ thoả mãn ưu hạng, chúng ta phải tiến nữa, phải tự chỉ trích, phải sửa sai. Thoả mãn là tự sát.

Quà tặng cho quê hương

Sau cùng, thành quả quý báu nhất mà chúng ta đã dành cho quê hương là gửi về nước nhà những người đã tốt nghiệp. Từ ba năm qua, từ Pháp đã có gần 300 người về nước phục vụ. Riêng tại Paris có gần 200 người.

Họ Là ai ? Xin trả lời họ đều là cán bộ, hội viên hay cảm tình viên của Tổng Hội. Trong số những người từ Paris về nước 95% là cán bộ hay hội viên của TH. Ta có thể quả quyết Tổng Hội đã là kích thích tố của phong trào về nước, giúp nước. Đó là niềm vui bao la của chúng ta.

Trước mặt chúng ta, những người Cộng Sản là ai ? Họ không về miền Nam phục vụ, đó là điều dễ hiểu. Họ có về miền Bắc không ? Không, không một người nào hết !

Họ ở lại xứ người, xây dựng cho phồn vinh của Âu Châu và tìm kiếm tiện nghi cho chính họ. Họ ái quốc một cách thật dễ dàng ! Chúng ta không như họ, chúng ta từ chối yêu nước một cách không tốn kém. Đất nước ta tuy điều tàn đổ vỡ, tuy khó thương, tuy thối nát, nhưng chúng ta vẫn yêu vẫn phụng sự, vẫn thờ.

Ngày mai, đất nước chúng ta sẽ khá hơn. Khi nào các bãi chiến trường biến thành ruộng lúa, các đồng rác biến thành công trường, những trẻ em gầy yếu thành chuyên viên yêu đời sung sướng, chúng ta sẽ dang tay đón chờ những người anh em Cộng Sản

của chúng ta về với đại gia đình. Hòa giải dân tộc là như vậy.

Sau cùng, với những anh em gánh vác trách nhiệm Tổng Hội hôm nay và ngày mai, với những người đã về phụng sự quê hương với những người sắp về, với mọi anh em trong Tổng Hội tôi xin tặng vài câu thơ vụng về như sau :

*Tổ quốc hôm nay rộn lòng tất cả
Trai, gái, trẻ, già mọi lớp quân dân*

Sinh lộ chạt người, bước đều vội vã

Trở ngại vượt qua, thắng lợi tới gần

Chúng tôi, những người cùng chung thế hệ

Chung một niềm đau, thương nước mẹ hiền

Quyết gạt căm thù, quyết xua phân hóa

Đứng dậy cùng hô "Tổng Hội Sinh Viên".

Nguyễn Gia Kiểng